

Sygn. akt VI GC 2298/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 czerwca 2019 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	sekr. sąd. Dorota Moszyk

po rozpoznaniu w dniu 26 czerwca 2019 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa(...) **z siedzibą w K.**

przeciwko (...) **spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P.**

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. kosztami procesu obciąża powoda (...) z siedzibą w K. uznając je za uiszczone.

Sygn. akt VI GC 2298/18

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 22 czerwca 2018 roku wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym powód (...) z siedzibą w K. domagał się zasądzenia na jego rzecz od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. kwoty 252,17 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także kosztów postępowania.

W uzasadnieniu powód wskazał, że powyższa wierzytelność wynika z zawartej między pozwanym a poprzednikiem prawnym powoda umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych w ramach konta klienta o numerze (...) przypisanego pozwanemu i obejmuje kwotę 220,68 złotych tytułem należności głównej wynikającej z sumy wartości niezapłaconych faktur za świadczone usługi telekomunikacyjne oraz kwotę 31,49 złotych tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych za opóźnienie naliczonych za okres od następnego dnia wymagalności poszczególnych faktur oraz ich wartości do dnia poprzedzającego złożenie pozwu.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 23 lipca 2018 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 1179432/18 referendarz sądowy Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie uwzględnił żądanie pozwu w całości.

Od powyższego orzeczenia pozwany (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. wywiódł sprzeciw, w którym zaskarżył wydany nakaz zapłaty w całości domagając się oddalenia powództwa. Pozwany zaprzeczył, że ma jakiegokolwiek zobowiązania wobec powoda oraz wskazał, że przedłożone przez powoda dowody, w tym faktury, nie potwierdzają istnienia wierzytelności wobec pozwanego ani jej nabycia przez powoda, zwłaszcza że przedłożony

nośnik w postaci płyty CD nie spełnia warunków umowy cesji, która powinna być w formie papierowej i podpisana przez uprawnione osoby.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 03 września 2013 roku pomiędzy (...) spółką akcyjną z siedzibą w W. a B. J. została zawarta umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych.

Umowa została zawarta na okres 12 miesięcy.

Jako dane abonenta do faktury wskazano: T., ulica (...), P..

umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych – k. 89-90 akt, regulamin świadczenia usług – k.73-78 akt

(...) spółka akcyjna z siedzibą w W. wystawił powyżej określonemu podmiotowi (T.) następujące dokumenty księgowe:

- fakturę numer (...) na kwotę 73,56 złotych tytułem opłaty za internet oraz usługi dodatkowe, z terminem płatności do dnia 11 maja 2016 roku,
- fakturę numer (...) na kwotę 73,56 złotych tytułem opłaty za internet oraz usługi dodatkowe, z terminem płatności do dnia 08 czerwca 2016 roku,
- fakturę numer (...) na kwotę 73,56 złotych tytułem opłaty za internet oraz usługi dodatkowe, z terminem płatności do dnia 06 lipca 2016 roku.

faktury – k. 91-92, 93-94, 95-96 akt

Dnia 20 grudnia 2017 roku (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. zawarł z(...) z siedzibą w K. umowę sprzedaży wierzytelności wymienionych w załączniku numer 1 „Wykaz wierzytelności”.

Cena za nabyte wierzytelności została uiszczona.

Zbywca zobowiązany był również dołączyć płyty CD zawierające wykaz wierzytelności objętych niniejszą umową zgodny z załącznikiem numer 5 „Płyta CD z danymi”.

umowa sprzedaży wierzytelności – k. 23-24 akt, potwierdzenie przelewu – k. 32 akt, wyciąg z listy dłużników (z załącznika do umowy sprzedaży wierzytelności) – k. 33 akt

W dniu 12 marca 2018 roku (...) z siedzibą w K. wezwał (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. do zapłaty kwoty 247,85 złotych informując o nabyciu tej wierzytelności od (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W..

zawiadomienie – k. 21v akt

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny sprawy Sąd ustalił na podstawie powyższych dowodów z dokumentów przedłożonych w toku postępowania, których prawdziwość nie była kwestionowana przez strony i które nie budziły wątpliwości Sądu co do swej wiarygodności, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary.

Postanowieniem z dnia 26 czerwca 2019 roku wydanym na rozprawie Sąd oddalił wniosek powoda o zobowiązanie (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. do udzielenia informacji, czy wierzytelność przysługująca pozwanemu ujęta w wyciągu z wierzytelności złożonym przez powoda została nabyta przez powoda i na jakiej podstawie – mając na uwadze, że okoliczności te winien powód wykazać za pomocą stosownych dowodów, zaś przedmiotowe zobowiązanie nie tylko że naruszałoby zasadę bezpośredniości i prowadziło do obejścia przepisów o dowodzie z zeznań świadków, ale również – mając na uwadze treść art. 245 k.p.c. – jako dokument prywatny nie korzystałoby z domniemania zgodności zawartych

tam twierdzeń ze stanem rzeczywistym. Wreszcie powód w żadnej mierze nie wykazał, ażeby zwracał się do (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. o złożenie przedmiotowego oświadczenia i miał jakiegokolwiek trudności w jego uzyskaniu.

Postanowieniem z dnia 26 czerwca 2019 roku wydanym na rozprawie Sąd oddalił również wniosek powoda o zobowiązanie (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. do przedłożenia wyciągu z listy wierzytelności stanowiących przedmiot umowy cesji z dnia 20 grudnia 2017 roku w odniesieniu do wierzytelności przysługującej wobec pozwanego mając na uwadze, że powód był stroną tej umowy i sporządzona ona została – jak wynika z § 19 umowy – w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach, po jednym dla każdej ze stron. Nic zatem nie stało na przeszkodzie, aby powód przedłożył żądany wyciąg z listy wierzytelności stanowiących przedmiot umowy cesji z dnia 20 grudnia 2017 roku w odniesieniu do wierzytelności przysługującej wobec pozwanego.

Podkreślić przy tym należy, że w kontradiktoryjnym modelu procesu cywilnego i to w sytuacji gdy strona jest reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika nie jest rolą Sądu wyręczanie strony w pozyskiwaniu dowodów mających stanowić potwierdzenie zasadności jej żądań.

Postanowieniem z dnia 26 czerwca 2019 roku wydanym na rozprawie Sąd oddalił wniosek powoda o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z oględzin płyty CD przez sąd wezwany lub sędziego wyznaczonego w siedzibie powodowej spółki mając na uwadze, że wyciąg z tego załącznika został poświadczony za zgodność z oryginałem przez występującego w sprawie pełnomocnika, przy czym dowód ten był nieprzydatny dla rozstrzygnięcia sprawy w tym sensie, że nie dowodził – w świetle umowy sprzedaży wierzytelności – jakie wierzytelności były objęte tą umową, o czym szerzej w poniższej części uzasadnienia.

W ocenie Sądu powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie powód (...) z siedzibą w K. domagał się zasądzenia na jego rzecz od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. kwoty 252,17 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także kosztów postępowania, swoje roszczenie wywodząc z łączącej pozwanego z poprzednikiem prawnym powoda umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych.

Roszczenie powoda swoją normatywną podstawę znajdowało zatem w treści art. 56 ustawy z dnia 16 lipca 2004 roku Prawo telekomunikacyjne (tekst jednolity: Dz. U. z 2018 roku, poz. 1954).

Kierując zarzuty przeciwko żądaniu pozwu pozwany (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. zaprzeczył, że ma jakiegokolwiek zobowiązania wobec powoda oraz wskazał, że przedłożone przez powoda dowody nie potwierdzają istnienia wierzytelności wobec pozwanego ani jej nabycia przez powoda.

W myśl art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (§ 2 k.c.). Na skutek przelewu wierzytelność cedenta (dotychczasowego wierzyciela) przechodzi na cesjonariusza (nabywcę wierzytelności) w takim stanie, w jakim dotychczas istniała. Zasadniczo cesja nie wpływa na kształt wierzytelności, zmienia się jedynie podmiot uprawniony do żądania świadczenia. Warunkiem skutecznego zawarcia umowy przelewu i rozporządzenia wierzytelnością jest to, aby była ona zindywidualizowana poprzez określenie stosunku prawnego, z którego ona wynika, stron tego stosunku, świadczenia i jego przedmiotu.

W ocenie Sądu strona powodowa nie wykazała, aby nabyła wierzytelność względem pozwanego wynikającą z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawartej z (...) spółką akcyjną z siedzibą w W..

W celu wykazania nabycia przedmiotowej wierzytelności wobec pozwanego powód przedłożył w poczet materiału dowodowego umowę sprzedaży wierzytelności z dnia 20 grudnia 2017 roku wraz z wyciągiem z listy dłużników. Na podstawie przedstawionych przez stronę powodową dokumentów nie można jednakże stwierdzić, czy strona powodowa skutecznie nabyła wierzytelność przysługującą (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W. względem pozwanego.

Dowodu na potwierdzenie skuteczności dokonanej cesji wierzytelności wobec pozwanego, jej rodzaju i wysokości nie może bowiem stanowić złożony do akt sprawy wydruk zatytułowany „wyciąg z listy dłużników” wygenerowany elektronicznie na podstawie danych zawartych na nośniku CD stanowiącym załącznik do umowy cesji wierzytelności z dnia 20 grudnia 2017 roku.

Sąd zważył bowiem, że jak wynikało z § 4 w zw. z § 2 i § 1 umowy z dnia 20 grudnia 2017 roku (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. sprzedał (przy czym – co bezsporne – cena za nabyte wierzytelności została uiszczona) powodowi wierzytelności wymienione w załączniku numer 1 „Wykaz wierzytelności” stanowiącym integralną część umowy.

A zatem dla wykazania, że powód nabył wierzytelność wobec pozwanego wynikającą z dokumentów księgowych w postaci faktury numer (...) na kwotę 73,56 złotych tytułem opłaty za internet i usługi dodatkowe, faktury numer (...) na kwotę 73,56 złotych tytułem opłaty za internet i usługi dodatkowe oraz faktury numer (...) na kwotę 73,56 złotych tytułem opłaty za internet i usługi dodatkowe, niezbędne było przedłożenie owego załącznika numer 1 „Wykaz wierzytelności”, gdyż tylko on zgodnie z powyższymi postanowieniami umowy wskazywał na przedmiot umowy. Niewystarczające było przy tym przedłożenie wydruku zatytułowanego „wyciąg z listy dłużników” pochodzącego z płyty CD zawierającej wykaz wierzytelności objętych niniejszą umową zgodny z załącznikiem numer 5 „Płyta CD z danymi”, albowiem – jak już wskazano – przedmiot umowy, a więc wierzytelności będące przedmiotem przelewu – określał wyłącznie załącznik numer 1. Jednocześnie podkreślić należy, że żaden zapis umowy nie zrównywał załącznika numer 1 „Wykaz wierzytelności” z załącznikiem numer 5 („Płyta CD z danymi”).

Niezależnie od powyższego powód w ocenie Sądu nie wykazał także, że pozwanego i poprzednika prawnego łączyła umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Jak wynika bowiem z przedłożonej umowy w dniu 03 września 2013 roku została zawarta umowa pomiędzy (...) spółką akcyjną z siedzibą w W. a B. J.. Brak jest przy tym jakiegokolwiek dowodu na to, by zawierając tę umowę B. J. działała w imieniu i na rachunek pozwanego. Wskazanie zaś w treści umowy danych do faktury w postaci części firmy (T.) i adresu pozwanego nie jest wystarczające do uznania, że umowa ta została zawarta przez pozwanego, tym bardziej, że pozwany zaprzeczał powstaniu i istnieniu wierzytelności dochodzonych przez powoda.

Mając na uwadze całokształt powyższych rozważań i uznając żądanie powoda za nieudowodnione, Sąd na podstawie art. 509 k.c. w zw. z art. 56 ustawy z dnia 16 lipca 2004 roku Prawo telekomunikacyjne (tekst jednolity: Dz. U. z 2018 roku, poz. 1954) w zw. z art. 6 k.c. stosowanych a contrario powództwo oddalił.

O kosztach procesu Sąd orzekł w oparciu o art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. i zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu obciążył nimi powoda uznając je za uiszczone.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 05 lipca 2019 roku